

התקפה על סייפיים

משאורגנה המחלקה הכלכלית של המש"טרה (שנטלה לידה את סמכויות הפיקוח של משרד הקיצוב והאספקה ז"ל), עמדה בפני מנהליה השאלה: כיצד לפעול, בלא להפסיק את אהדת הקהל? במצב רוח מרומם,

שירטוט השלטים נשיקה בפרוטות...

מלאי רצון ומרץ, החלו אנשי המשטרה הכלכלית את השלב השני של המסע נגד השוק השחור.

כיום, מקץ ששה שבועות, ברור לכל אלה הנוגעים בדבר, כי "כל הארץ היא שוק שחור אחד". והשאלה העומדת עתה בפני אותם מנהלי המחלקה היא: כיצד להשתלט על הכל? הרי המשטרה, בגוף המוציא לפועל, אינה יכולה לסגת. אין גם סיבה מספקת לנסיגה כזאת, סבורים העומדים בראש, שההיפך נכון.

לוא ניתנו למשטרה הכוחות הדרושים ועוד כ-2000 שוטרים "כלכליים", היה השלטון מצליח במלחמתו נגד העסקים הבלתי חוקיים לסוגיהם. לזה דרוש: א) להקים בתי סוהר במדינה, שישכנו את כל העבריינים; ב) לחבר מחדש את החוקים (חריגים, חירום, כדי להתאימם למציאות) (חסרים בהם כמה סעיפים לעבריינים, חצאי עבריינים, רבעי עבריינים, שהמוחק לא חלם עליהם; ג) ליחסל במדינה את המסחר, את המלאכה, את התעשייה, את ענף המזון, המכפר ועד בתי מלון מפוארים. כל זאת יודעים האחראים למלחמה הנוכחית נגד השוק השחור.

הואיל וזה שייך לכנסת ולא למשטרה, מדמים הלוחמים האמיצים את הרעיונות הללו בלבם, וממשיכים בפעולה. לפי שעה אין גם סכנה לחיסול גמור של משק הארץ, מ'אשר המשטרה השוטרים (מספרם הנוכחי: 900) הוא תהליך, העלול לארוך לא פחות מאשר משטר הצנע.

נישואין בשוק שחור

ה"ספתח" של המשטרה בתפקידה החדש היה מוצלח. אנשי המחלקה הכלכלית ישבו ותכננו, והחליטו לנקוט בשיטה של במצע בוק, המושתתים על יסוד האפתעה. הם החלו בסריקות אחר מבריחי המזון במבוי אוח העיר. פעולה זו לא הפחידה את סוחריה הזוהם, שהמשיכו בריקוד השדים ברחוב ליינגבלום וחשבו בלבם: "הם מחפשים עזי פות, זה לא נוגע לנו".

אולם באותו זמן, כאשר עמדו השוטרים במבואות הערים, תיכנן המטה את ההתקפה על הסייפיים והחיפושיים בבתיים. בעוד נמשכת הפעולה נגד הסחר הבלתי חוקי ביהוב, כבר החלה הפעולה נגד ענף ההייטיים: הפעולה הקונסטרוקטיבית (הממשית) הראשונה בקנה מידה גדול, שנערכה על ידי המשטרה. השי"בוע נעצרו שבעה בעלי בתי חרושת, בעלי בתי מלאכה, בעלי חנויות הריטים. שבעת המעצרים לא היו אלא חלק קטן של הפעולה הגדולה, שהקיפה את כל הארץ. בסך הכל נערכו 87 בדיקות בענף הריטיים. המשטרה גילתה, כי סוחרים רהיטים מוכרים ארון ב-600 לירות במקום 98; כי בחנויות רהיטים מס' תיריים את הסחורה; כי בעלי בתי חרושת מייצרים רהיטי מותרות על אף האיסור; כי רהיטי "לכל" נמכרים בתור רהיטי מותרות (על ידי אותם בעלי בתי חרושת, הרשאים לייצר רהיטי מותרות); כי אלה הרשאים לייצר רהיטי מותרות, ולמכרם במחירים מסויימים, קיבלו בעבורם מחירים של אף לילה לילה. המסחר ברהיטים עומד כולו בסימן של הפקרות.

זוגות אינם יכולים להתחתן. אין באפשרותם לרכוש מטה, ארון או שלחן. בעצם לא נגלה כאן דבר חדש. כל זה ידוע רבים. אך כאשר המשטרה יודעת - נקרא הדבר ענין לה. התוצאות: מעצרים, עורכי דין עטוקים מעל לראש, ערבויות של אלפי לירות, עבוי

דה רבה לבתי המשפט. עוד תוצאה: קנסות גבוהים לקופת הממשלה. רק תוצאה אחת חסרה: הרהיטים עדיין אינם זורמים אל הקהל במחירים הנורמליים.

דרכי חיים

סדר הוא סדר

"הננו מבקשים מכב' לסלק מיד את החוב הג'לי, והננו מפנים את תשומת לבו, שאם גם הפעם לא נענה על ידו, נאלץ לאחוז ב"אמצעים לשם גביית החוב, וכל ההוצאות ה"כרוכות בדבר תחולנה על-כב'".

מכתב זה קיבל תושב תל אביב ממחלקת החשבונות של בית החולים העירוני הדסה. המדובר, כפי שאפשר להבין, בחוב עבור טיפול בחולה. אולם איש לא ינחש מה היה שיעור החוב.

הסכום: 50 פרוטה.

מתוכן המכתב ברור, כי אין זו הפעם הראשונה, שהנהלת בית החולים פונה לאדם הזה בנידון החוב. יש להניח, כי מהיר בולל הרואר עלו כבר על החוב. אך צריך להודות: סדר הוא סדר. זאת הרי גם האיש, שאליו נשלח המכתב. אלא מה? פשוט לא היה לו זמן לגשת לבית החולים, כדי לסלק את החוב, כי הנו אדם עסוק מאד. אולם יום אחד, לאחר התזכורת השלישית, גמר אומר לסדר את הענין: שכר מזגית הלך וחזור, שילם את החוב ברחוב בלפור. בסך הכל עלה לו הדבר 650 פרוטות.

פוי, כלב רע

בענין החל הכלב המחונן ביותר של השכן. שני עורכי דין, שלשה פקדי בית המש'

הכנת התפאורות

...תוכל להקדם...

פט, שופט שלום בכבודו ובעצמו מטפלים בדבר. כל המאורעות, שקדמו לפרוצדורה החוקית והמשפטית בין שני השכנים ברה"חוב ברוק בתל אביב, היו נמנעים אילו לא היה זה כלב מחונן, וכאן היה קבור הכלב. ארון ירקוני מגדל דגי זהב. הוא אוהב את הרג ואת האקוריון; זהו התובי היחיד שלו. לשכן, ארון צפרוני, יש כלב קטנטן ורוזי ככספית. צפרוני אוהב את כלבו, הכלב אוהב את דגי השכן, ליתר דיוק - את האקוריון. יום יום היה הכלב נעלם מביתו ובעלו היה מוצא אותו אצל השכן, מס' תכל באקוריון.

בינתיים פרצה מגפה באקוריון - הד"גים התפגרו. ירקוני הזדעזע: מה הסיבה לכך? הוא פתח בחקירה: החליף מים, הורן סוף מחדש את התמרים הדרושים, ומזון כשפע. הדגים חיו ימים מספר וכעבור זמן מה - שוב מגפה. ירקוני ראה אותם צפים על פני המים ללא רוח חיים. היה ברור: כאן פעלה עינו הרעה של הכלב. הכלב גורש פעם ופעמיים. ירקוני סגר את הדלת של החדר, שבו נמצא האקוריון. הד"גים היו בריאים ושלמים.

תשוקתו של הכלב לידידיו הדגים ולביתם האקוריון היתה גדולה. לילה אחד חזר ירקוני קוני בשעה האחרת הביתה וראה את הכלב. רק אז הבין מגדל הדגים את סיבת האסון. לא היתה זו עין רעה, זה היה משהו יותר ממש. הכלב עשה את צרכיו לתוך האקוריון. עתה היה הכל ברור. כעבור יומיים שוב אירע האסון לדגים.

הריב היה חריף ביותר. החלו בחילופי מכתבים. לא הגיעו לידי פשרה. הוגשה תביעה משפטית. עתה יהיה על השופט להחליט בדבר.

נשפים

הדי לאמאר בתכנין

נשף הסטודנטים בתכנין הנהו לכל הדיעות, המאורע החברתי המרכזי בעיר העתידי (שנשארה, משום מה, עיר העתיד זמן רב מדי).

עוד בשנות השלושים עלה בלב הסטודנטים טים הרעיון לערוך נשפים. להשתמש בהכי נסות לקרן התלמידים הנצרכים. אחרי מס' פר נשפים, קנה לו הנשף שם בארץ ואף במזרח. החיילים הבריטיים החונים במזרח, שבלו במחנות ומחנות נופש בסביבות חיפה, החלו נוהרים לנשפי הסטודנטים, לבלות עם נערות יהודיות. כשהחלו הנשפים להיות יותר ויותר פופולריים, עברו לשתח נגרשי הסטודנטים ואולמות הלמודים.

במשך הזמן גדלו הנשפים, הפכו יותר ויותר דמוניים. אורחי פלשתינה (או) חיכו בקוצר רוח ל"ג בעומר, ולנשף בשטח ה"גדול, הגובל עם רחוב הרצל בחיפה. מלחמת העצמאות פרצה והנשפים נדמו, אנשי הסטודנטים לקחו את הרובה, הלכו למלחמה. כאשר חזרו, החלו לחדש את המסורת. הפעם חסרו נסיון, בהעדר הותיקים שעסקו בהכנות לנשף בעבר. בכל זאת, כאשר באו ההודעות לנשף בשנתיים האחרונות, מהרה האורחים לצייד את עצמם בכרטיסים, שמי לוח חרשות, חליפות הגונות.

השנה - שנת צנע מובהקת - שנה של חוסר נייר, קרטון ועץ, ישבו מאות סטודנטים במטה מיבצע הנשף, אימצו את מוחיהם וכתותיהם, למען הפוך את נשף השנה לטוב ביותר בכל נשפי הסטודנטים. לדעתם, אפשרי הדבר גם עכשיו. במטה הוכנו עשרות הפתעות עצומות. דלפקים ואולמות של לי אומים שונים, שיכניסו את הקהל שוחר ה"נשיקות למצב רוח של "אני בדרום אמריקה", או, "זה בדיקו כמו בהרמון תורכי". עשרות תלמידים, הלומדים הנדסה וארכיטקטורה, גייסו למלאכת התפאורות, חשמלאים לתאורה. יקינו שעשועי לונפרק, יבנו גם מנהרות זועה ופתויים אחרים, שיתנו לגברים הזדמנות להקב את בנות זוגם, "שבטת תב"הלנה נורא".

בשנה שעברה הכניס נשף הסטודנטים לי מעלה 5000 ל"ל לקרן בית הסטודנט. הפעם הפיצו הסטודנטים הרוזנים שמועה, ש"הדי לאמאר, בכבודה ובעצמה, תופיע. ה"תכנית, אם תמכור הדי נשיקות בפרוטות, תוכל להקים בשפתיה גורד שחקים לסטודנטים של הסטודנטים.

משטרה

הניתוח נסתיים

החידה הגדולה של משטרת ישראל נפתרה השבוע: ישורון שיף, הממושמע עד קצה היכולת, כפי שמכנים אותו מכריו ה"שוטרים, בעל שפם נוסח פרוסיה של המאה הקודמת, איש המחלקה הערבית של הסוכ"ב נות היהודית וחבר מפא"י, ששימש עד כה מפקד מחוז חיפה, נטל לידו השבוע את האגף מספר 1 של מטה המשטרה - חקירת פשעים.

עמדת מפתח זו גורמת לכך, שהמחוזיק בה, בארצות מוטומות, הנו האויב מספר 1 של בעלי השקפות אחרות מאלו של אנשי

אורות הניאון

...נגוד שחקים

השלטון. יש לקוות שלא כך יהיה בישראל. העמדה נמסרה לבשר ודם, ששמו ידוע ברבים. עד כה רק התלחשו, ובעצם עמדה המשרה פנויה. כל אלה, שעמדו לסירוגין בראש האגף היו מצויינים בכתב מינוי של "ממלא מקום".

תחילה עמד בראש האגף הקצין הותיק ר"ר ברט (רם) לוסיג (ירון), שעזב את המש"טרה (ונתמנה קונסול בקפריסין), משהושם מעליו הקצין עזמן סתוי; סתוי עצמו פרש מהמשטרה לאחר ויכוח מסתורי, חופשה של חודשי שהוארכה אח"כ לחדשיים בניסיונות בלתי ידועות לקהל. מאז כיהן מר זלינגר כמנהל המחלקה הפלילית, ואילו באורח בלי תי רשמי עמד בראש האגף סגנו של המפקח הכללי, יוסף נחמיאס. השאלה, שהושמעה פה

ושם, היתה: מדוע אין ממנים ראש אגף חקירות? התשובה באה עתה. אגף החקירות של מטה המשטרה עבר בינתיים ניתוח, המכונה בשפה הרשמית "יי אורגניזיה"; נראה שהחלה טרם סיים את תקופת ההבראה. הוא יהיה מורכב מארבע (ואולי חמש) מחלקות: פלילית, פוליטית (מודיעין), משפטית, כלכלית. בינתיים נודע על מינוי חשוב אחר בתוך האגף: שלמה סופר, הטוב והחתיק, שבין חוקרי משטרת ישראל, "שרלוק הולמס הישראלי" בפי השוטרים הפשוטים, (28 שנות שרות במש"טרה, מהן 14 בירושלים, שסולק תחילה ב"שיתור הגדול", אך הוחזר בכבוד לתפקיד לאחר חקירה) - יעמוד בראש המחלקה ה"פלילית של האגף במטה הארצי.

המחלקה הכלכלית (פיקוח, מלחמה בשוק השחור) העמוד תחת פיקודו של סגן מפקח מחוזי מתתיהו סלע, שנתמנה למשרה זו עוד לפני חודש, וכבר הספיק להנחיל אי אלו מכות לספסרות בשלב ב' של "המלחמה". נשארתי השאלה: מי יעמוד בראש המחלקה הפוליטית?

עד כה לא נרמו דבר בנידון זה (מכל מקום לא הגיעו המינויים לאוני העתונאים), אך מבנינו, כי האיש יהיה בדרגה של סגן מפקח מחוזי, בהתאם לכלל. מכאן אפשר לצטט רשימה של "מועמדים עתידיים", אם באמת יהיה זה המפתח למינוי - יוכיח העתיד הקרוב.

פשעים

מכונת יריה באדמה

לפני מלחמת השחרור התגורר חוסיין עבידי בגבליה ביפו. משהחלה הבריחה ה"גדולה, בשעת כיבוש יפו, נמלט חוסיין הר"חק מביתו, היה בעבר הירדן, בטול כרם, ולבסוף השתקע בגבליה. אך הפעם בגיב"ל היה בעוזה. עוד לפני ששה חודשים היה תר שב שכונה זו, עד שבא לביקור קצר ליש"ראל. כתוצאה מהביקור הזה הוחזר חוסיין ליפו. הפעם לא לגבליה, אלא לבית הסוהר. שם ישב כחצי שנה עד למשפט. בשבוע ש"עבר דן אותו השופט אליעזר מלחי לשלוש שנות מאסר.

עמד חוסיין, בן ה-65, בפני השופט, נשבע שלוש פעמים בזו אחר זו ("אחת לא מספיק" אמר בהביטו השמימה בעד תורת אולם בית המשפט) וסיפר: "אני סותר יד"קות הייתי... אולם במקומות החדשים לא היו לו השקרים והמקורות הנמוצים, ועל כן לא היה יכול להמשיך במסחר, והפך פועל חקלאי. אחד בשם סלים, בעל ארמות בסביבות טול כרם, נתן לו עבודה. היה מר"יח 12 גרוש ליום. לא היה טוב, הלך לעוזה. גם בעוזה לא היה מצבו של חוסיין מהיר. הוא עבד בכל מה שזדמן, רצה להרויח. יום אחד הוצע לו גיבוי, שעלול היה להביא רווחים. בא אליו אדם בשם מוחמד אל מוס"עני, אמר: "בוא אתי מעבר באדמה. נביא פלוגיה, שם יש לי משהו קבור באדמה. נביא את זה בחזרה". חוסיין הסכים. התשלום ש"הובטח לו היה - לירה ועשרים גרוש.

עד כאן סיפורו של חוסיין ההמשך סופר על ידי עד התביעה, רב סרן, שיצא ללילה אחד לסויר בסביבת כביש פלוגיה. בחורשה העזובה עמד בית הרוס. סיפר העד. "לפתע הרגשנו בחמור על יד הבית. הקפנו את ה"בית ראינו עוד חמור, מהצד השני. נכנסנו לתוך הבית הרוס: בפנים נמצא הנאשם ועמו אדם צעיר, שהצליח להמלט. במקום נמצאו: מכונת יריה לואיס, שתי שלחות כדורים, רובה איטלקי, אקדה, למעלה מאלף כדורים ועוד חלקי נשק. חוסיין עבידי נע"צ, ומסר עדות למשטרה: את הנשק החביא באדמה האיש, שהזמין אותו לעבודה. הם הוציאוהו וביקשו להביא בחזרה לעוזה. אולם התובע, נתן קגת, אמר, כי "בימים אלה יש חשש, שהנשק הזה הובא אל הארץ, וזה דבר מסוכן".

הארץ

אהבה מוזמנת

אירון נוסעים גדול התרפק מעל לשדה התעופה בפורט וייאן (חזרות).

ברקוביץ ישראל, ת"א

מצב משפחתי?

(מודעה: דרוש מדיך לקיימה. לפנות עם פירוש הנסיון (מעריב).

רותי גיל, ת"א

בתיאבון

(מודעה: במלאת 8 שנים למרד גיטו ורשה, יתקיים (יום הזכרון) בקיבות, ע"ש לוחמי הגטאות (על המשמר).

עוד מפגנה

מחסור באספה לבעלי חי (ידיעות אחרונות)

יואל גולדברג, חיפה